

CHIA SẺ ĐƯỜNG ĐẾN HẠNH PHÚC

Nguyên tác: Giảng giải Đệ Tử Quy

Chủ giảng: Tiến sĩ Thái Lễ Húc

Người chia sẻ: Vô Danh Cư sĩ

Bài thứ 34

[Kính chào các bạn đồng học!]

Kính chúc các bạn một ngày mới tốt lành!

Hôm qua chúng ta đã học xong mục...

II. LÀM THẾ NÀO ĐỂ LỰA CHỌN BẠN ĐỜI TỐT?

Chúng ta đã kết thúc nội dung thứ 4, và đây cũng là nội dung cuối cùng của mục II này, đó là:

Thứ tư: Nhận biết thế nào là tình yêu chân thật

1- Tình yêu là sự cảm nhận

2- Ngôn ngữ tình yêu là chân thật

3- Tâm địa tình yêu là vô tư

4- Hành vi tình yêu là thành tựu việc tốt của đối phương

Bây giờ chúng ta chuyển sang mục ...

III. TRÁCH NHIỆM CỦA VỢ CHỒNG TRONG GIA ĐÌNH

[Mục này có 2 ý như sau:

1- Trách nhiệm về tinh thần và

2- Trách nhiệm về kinh tế

Bây giờ chúng ta bắt đầu học tới nội dung thứ nhất

III-1. Trách nhiệm về tinh thần

Trách nhiệm về tinh thần chính là chăm sóc gia đình và con cái

Cho nên mục này có 4 ý như sau:

1. Quan trọng nhất là giáo dục con cái

2. Trách nhiệm dạy con trong gia đình

3. Thuê người khác trông & dạy con thì thế nào?

4. Giáo dục con cái vẫn phải là chính mình

Chúng ta sẽ nghe Tiến sĩ Thái giảng về ý thứ nhất: Quan trọng nhất là giáo dục con cái. Bạn cơm ngon, canh ngọt, nhưng bạn không dạy con thì cũng không được. Cho nên thầy Thái nói là: Quan trọng nhất là giáo dục con cái.

Khi chúng ta đã chọn đúng đối tượng rồi, thì tiếp theo phải vận dụng, phải tiến đến để cùng hiểu nhau.

Chúng ta bắt đầu nghe TS Thái giảng]

1. Quan trọng nhất là giáo dục con cái

Có câu: “**Chí yếu mạc nhược giáo tử**” (Là “Sự việc quan trọng nhất chính là dạy dỗ tốt cho con cái”).

Chúng ta cùng nhau suy xét, nếu như vợ chồng đều có địa vị trong xã hội, cũng rất có tiền của, thế nhưng con cái ngày ngày ở bên ngoài chơi bời lêu lổng, nửa đời sau của họ có tốt hay không? Không thể nào!

[Cho nên cái việc tinh thần chăm lo nhà cửa gọn gàng sạch sẽ, cơm ngon, canh ngọt... quan trọng không? Rất quan trọng! Nhưng mà thầy nói rằng là cái quan trọng hơn cả phải là giáo dục con cái.]

Không chỉ là gia đình phải dạy tốt con cái, mà đế vương của mấy ngàn năm trước cũng đã nhận biết được điều này, phải dạy tốt đời sau là việc rất quan trọng. Cho nên khi họ lên ngôi thì việc làm thứ nhất, quan trọng nhất là lập Thái tử. Họ cũng hy vọng triều đại của họ có thể thịnh trị lâu dài, mà Thái tử chánh thì thiên hạ mới chánh. Cho nên họ đều là tìm thầy giáo tốt nhất của cả nước để dạy bảo con cái của họ.

[Ai cũng mong muốn gia tộc mình trường tồn mà, vua cũng vậy. Thứ 2 nói về...]

2. Trách nhiệm dạy con trong gia đình

[Quan trọng nhất là giáo dục con cái, vậy ai dạy?]

Thứ nhất: Thời xưa thì chồng kiếm tiền, vợ dạy con

Khi vợ chồng có thể có được sự hiểu biết giống nhau như vậy thì sẽ phối hợp rất tốt. Cho nên trong quan hệ ngũ luân, gọi là vợ chồng là “Phu phụ hữu biệt” (Tức là “Vợ chồng có trách nhiệm khác nhau”).

“Phu phụ” này là “Đạo”, và “Hữu biệt” là “Đức”.

(Bạn nhớ bài đạo đức chưa ạ? Chắc nhớ rồi đúng không ạ?)

“Biệt” ở chỗ nào? “Biệt” ở chỗ là trách nhiệm khác nhau. Vào thời xưa, nam ở ngoài, nữ ở trong. Vì việc gia đình có hai việc quan trọng:

Việc thứ nhất là đời sống vật chất;

Việc thứ hai là đời sống tinh thần.

Cho nên nam ở bên ngoài giải quyết tốt vấn đề đời sống, vấn đề kinh tế; Nữ thì ở trong nhà thì lo đời sống tinh thần, phải giáo dục tốt cho con cái.

[Các bạn có thấy là rất nhiều người làm nên các vị gọi “Anh hùng cái thế”, rồi là những cái vị nổi tiếng là phần lớn là, là nhờ công của ai ạ? Mẹ! Bạn có nhớ câu chuyện mà Mạnh mẫu dạy con không? Ba lần chuyển nhà không ạ? Đó ạ. Bạn có nhớ câu chuyện ở trong Liễu Phàm Tứ Huấn tôi chia sẻ với bạn là bà ngoại của Khổng Tử đúng không ạ? Nhan Thị, thì là bà nhìn thấy gia đình Khổng Tử là cái gia đình tích phúc lâu, cho nên bà biết như thế rồi thì bà quyết tâm là đem con gái mình để gả cho cha của Khổng Tử. Rồi rất là nhiều các tấm gương khác: Mẹ của Khấu Chấn cũng thế, nuôi dạy ông, cuối cùng ông trở thành một cái vị quan Tể tướng là nổi tiếng luôn.

Cho nên là thời xưa thì “Nam ở ngoài, nữ ở trong”: Nam ra bên ngoài kiếm tiền, nữ ở nhà phải lo cho việc gia đình trọn vẹn, chăm sóc từ bố mẹ chồng cho đến gọi là chăm sóc con cái ngoan ngoãn, sạch sẽ. Đấy tỳ nữa sẽ có vợ “Tứ đức” đấy. Thế rồi là nhà cửa thì gọn gàng, bản thân mình thì cũng gọi không phải lôi thôi, tỳ nữa bạn xem, thì lúc đấy gia đình mới có thể hạnh phúc.]

Thứ hai: Thời nay cả hai người cùng kiếm tiền, thuê người dạy con

[Có đúng không ạ? Quá đúng!]

Hiện nay rất nhiều vợ chồng đều ra ngoài để đi làm kiếm tiền.

Giáo dục con cái để cho ai? Bảo mẫu, thầy cô giáo.

[Có những thầy cô giáo là họ mở cái lớp, các bạn công nhận với tôi không ạ? Bạn đưa con từ sáng 7 giờ bạn đi làm cái là bạn đã đưa con đến nhà thầy cô từ 7 giờ rồi. Thế xong đến khi bạn, khi nào bạn về, thậm chí 8, 9 giờ tối bạn về, thì lúc ấy mới đón con từ nhà thầy cô, thầy cô sẽ đưa con bạn đi học hộ, xong học, như thế xong xuôi xong lại đến hết giờ lại đón về đấy, xong về đấy cho ăn uống đầy đủ, bạn về bạn chỉ việc đưa nó về, xong bạn cho nó xoa hai cái chân vào nhau cho khỏi bần, rồi nó đi ngủ.]

TS Thái giảng tiếp

Thầy cô giáo, người giúp việc nữa, rất nhiều. Cho nên hiện nay có một danh từ gọi là “Đại lý phụ mẫu”. Như vừa rồi mới nói, rất nhiều người sau khi hết giờ đều đem đưa trẻ đến gửi ở nơi nhà giữ trẻ, hoặc mời đại lý cha mẹ, hoặc gửi đến nơi nuôi dưỡng cũng rất nhiều, còn có nhờ người nuôi dạy giùm.

[Thôi, tôi cứ gửi bác một tháng, ví dụ bác yêu cầu 5 triệu, hoặc 7 triệu, tôi gửi luôn 10 triệu cho cả tháng tôi mới cần đến thăm con một lần. Đây ạ! Thường xuyên tôi nghe thấy những câu rao vặt ở trên mạng là: Gia đình rất bận, không có thời gian trông trẻ, nên giờ cần tìm người giúp việc là lương tháng là như thế này, như thế này, lúc nào cũng thế: Từ rất bận, rất nhiều việc”, hết.

Thế nên hôm qua tôi mới nói với lại những người trong gia đình tôi. Tôi bảo:

- Các vị có biết tại sao chúng ta bị đội lốt người không?

Tôi dùng từ “Đội lốt người”, các bạn là người thật, nhưng tôi dùng từ “Đội lốt người”, là vì sao? Bởi vì các bạn luôn hỏi lại đi vào thẳng làm thân người. Mặc dù thân người đã khó lắm rồi. Nhưng mà vì sao như thế? Bởi vì bạn không bao giờ bạn có thể buông được cái vọng tưởng, phân biệt, chấp trước của bạn. Chấp trước là tham, mà tham ơ là tham, cho đến đi kiếm tiền không biết mệt mỏi, lạ thật! Tuổi trẻ thì dùng hết cả sức khỏe để đi kiếm tiền, rồi đến về già thì lại sao ạ? Dùng tiền để mua sức khỏe.

Thực ra thì cũng chẳng trách đâu là bởi vì mình cũng thế từ ngày xưa mà, thế mình thì đương nhiên là ngộ đạo quá muộn. Bây giờ các bạn ngộ đạo sớm hơn thì các bạn phải có những cái thay đổi.

Tôi cũng vừa trao đổi với con tôi xong:

- Con phải hiểu là có tiền không phải là do cả hai vợ chồng cùng đi kiếm; Có tiền không phải là con làm đầu tắt mặt tối, cho đến từ sáng sớm tinh mơ cho đến nửa đêm gà gáy vẫn cứ hai cái máy tính, chồng một máy, vợ một máy. Không phải thế! Mà có tiền là do bố thí tài, vừa nội tài, vừa ngoại tài, mà sao học thuộc như thế mà vẫn không thể nào áp dụng được. Cứ lao đi thôi, rồi là buông con cái.

Bài sau các bạn sẽ học đến cái chữ “Hiếu”, cái chữ “Hiếu” này cũng là chữ hội ý, một bên là chữ “Lão”, và một bên là chữ “Tử”. “Lão” là nói về thế hệ trước, “Tử” là nói về thế hệ sau. Vậy thì muốn hiếu thì thế hệ trước

phải như thế nào? Phải dạy con cái, không phải tự nhiên nó có hiểu được, rồi ngồi lại kêu lên là sao con mình nó hư hỏng? Có chịu dạy đâu. Cho nên trước tiên là cha mẹ phải có trách nhiệm dạy con.

Những người gần tôi nhất mà còn như thế thì làm sao tôi trách được các bạn.

Cho nên là tôi mới thấy Hòa Thượng nói đúng quá: Phật gọi là khô hòng nhọc lòng, Hoà Thượng cũng thế.

Các bạn một tuần bỏ đi một buổi nghe như thế này, là tôi đã cảm thấy là các bạn là khá hơn rất nhiều người. Nhưng mà để vượt sinh tử chưa làm được.

Ở đây tôi còn thấy có cư sĩ Loan là miệt mài chăm chỉ tu phước, nên là chuyển họa thành phước. Các bạn hỏi lại xem chúng ta đã thật sự gọi là nỗ lực để “Liễu sinh tử, thoát luân hồi” hay chưa? Nhỏ là hạnh phúc trên ngôi nhà của bạn, mà lớn là xã hội an định, và lớn nữa là các bạn sẽ “Liễu sinh tử, thoát luân hồi”.

Tiến sĩ Thái giảng tiếp:]

Còn có một số “Đại lý cha mẹ”, cũng có rất nhiều gia đình đến mời thỉnh họ.

[Đấy, thuê luôn cả tháng, thậm chí luôn cả một năm học, tôi thấy ở Mỹ đưa lên mạng có những trường hợp như thế, thỉnh thoảng mới gọi điện về thăm con, hoặc “Có việc gì thì báo tôi nhé”, còn không gửi bất luận.]

Ngoài ra còn có truyền hình, hiện nay còn có cả vi tính.

[Chúng ta chuyển sang ý thứ]

3. Thuê người khác trông & dạy con thì thế nào?

Thứ nhất: Hại nhiều, lợi ít

Các bạn! Khi chúng ta kiếm được nhiều tiền, số tiền này có phải bạn luôn có thể giữ được bên mình hay không? Chúng ta cần phải hiểu rõ, có “Năm nhà” muốn tiền tài của bạn: Thủy tai muốn tiền của bạn; Hỏa tai muốn tiền của bạn; Tham quan ô lại muốn tiền của bạn; Ăn trộm, cướp giựt muốn tiền của bạn.

Bốn điều này vẫn không đủ sức mạnh, cái sau cùng là lợi hại nhất, đó là con cháu chẳng ra gì, ta kiếm được rất khổ cực, chúng thì hoang phí rất

thoải mái. Cho nên nếu bên này bạn kiếm tiền, bên kia thì đang tiêu tốn tiền, vậy thì tiền vẫn không thể nào giữ được.

[Nguyên văn: “Tài vi năm nhà cộng hữu”, kinh “Tăng chi bộ” Đức Phật dạy rằng: “Tiền bạc, của cải là tài sản của năm nhà: Lửa, nước, vua quan, trộm cướp, và vợ con phá tán”.

Có một nữ sĩ biết tôi hay chia sẻ luân lý đạo đức trên mạng, chị có kể cho tôi nghe câu chuyện của chị, tôi thấy có thể bỏ ích cho các bạn nên tôi xin chia sẻ lại:

“Trước đây, tôi cũng cũng mê mãi kiếm tiền, kiếm mãi cũng chỉ là cái vật.

(Các bạn lưu ý “Tôi” ở đây là vị nữ sĩ nọ)

Thế thì đến khi ông cụ bảo:

- Con ơi, không làm được ở chỗ này, (Là nói chồng tôi), vì chỗ này họ cứ bắt con phải đi gọi là làm hợp đồng, rồi phải phết phẩy bên A, bên B, nguy hiểm quá!

Chồng tôi bảo:

- Nếu không làm chỗ này, thì lấy đâu ra tiền để nuôi các con, vì vợ con làm công chức nhà nước.

Cứ dứt khoát không chịu. Cụ nói rằng là:

- Nếu số con đã có lộc, thì con làm gì cũng ra tiền, cho nên không sợ, cứ bỏ cái chỗ này đi.

Còn Hòa Thượng thì nói sao ạ, nếu như số bạn đã có thì dù bạn có đẩy đi vẫn cứ có, còn nếu như số đã không có thì dù tranh giành cũng không được. Đã không được mà khi tranh giành lại còn tốn thêm phước.

Và cái điều mình chứng cụ nói là đúng, là bởi vì khi sang thì công chức nhà nước thì bắt đầu rồi, đúng giờ là đi về. Về một cái thì cụ bảo:

- Thôi con ạ! Đắt thì không dễ được, nhưng mà người thì dễ, cho nên đắt trước sau cũng sẽ rất đắt.

Không bao giờ có cái giá gọi là, và ngày đấy là khi bắt đầu chúng tôi đi hỏi là 500 mét vuông ở trên đường Nguyễn Phong Sắc (Lúc ấy nó chưa mở đường Nguyễn Phong Sắc), bạn có biết không? Hai chỉ vàng, giá chỉ có như thế, mà nhà có giếng nước, có hồng xiêm, có cây ăn quả, tất tật. Lúc ấy

chúng tôi định thu xếp bán cái xe đạp đi, thì bán cái xe được có 5 phân vàng, vay thêm thì cũng được thêm một chỉ, không đủ tiền.

Cụ còn nói:

- Hơn nữa có chỗ đất rộng cho con cái nó ở bên cạnh thì lúc còn sức khỏe mình đỡ dần, mình chăm sóc, mình trông non cho con cháu, thì lúc về già lại có con cháu quây quần ở xung quanh vui vầy, không có bị cô quạnh.

Từ ngày đấy cụ đã bảo phải mua đất đi.

Thế thì cho đến tận khi chồng tôi đi sang làm bên nhà nước, có thời gian thì bắt đầu đi tìm đất. Thế thì đi tìm như thế cũng mấy năm, không, cũng chẳng đến mấy năm. Thì sau bắt đầu tìm được cái mảnh đất, chưa đầy một năm sau họ làm cái sân vận động Mỹ Đình, bán một gấp mười.

Thì đây là một cái điều mình chứng rất rõ ràng: Không phải là bạn tăng thời gian, không phải bạn nhiều người đi kiếm mà có. Đây đích thực là nếu số bạn có, thì bạn làm gì cũng ra tiền, mà còn ra tiền nhiều hơn nhiều so với cái việc bạn đi kiếm ở bên doanh nghiệp kia.

Sau đấy tiếp tục để giành lại một nửa để mua cái nhà 3 tầng ấy. Còn một phần thì đi mua cái mảnh đất khác. Đến khi ông cụ bảo:

- Không được con ơi, cái chỗ đất này là huyết của ba con sông, nhà mình không có phước hưởng được chỗ này đâu, phải là những vị vua thì mới có được cái vượng khí này, còn phước mình kém là cái khí này là thậm chí là không cần thận nó đốt cả mình đấy, bỏ.

Bảo:

- Nhưng con mua mất rồi.

- Bao nhiêu cũng bán, hòa cũng bán, lỗ cũng bán.

Tôi đồng ý, tôi nghe lời ông cụ, tôi đăng bán, tôi nghĩ thậm chí họ giá thấp hơn tôi cũng đồng ý, vì cụ đã nói thế thì không khác được.

Đến khi, lần ấy chồng tôi đi công tác vào trong Đà Lạt, hỏi tôi có đi không? Thế là tôi đi cùng vào trong Đà Lạt rồi, thì ngoài này, có người thấy cái miếng đất mình đăng lúc ấy là ra Tết, trước mừng 8 tháng 3, anh ấy gọi điện, lúc ấy hai vợ chồng còn đang ở trên gọi là hồ Than Thở, ở Đà Lạt mà. Anh gọi vào anh bảo:

- Tôi muốn mua cái mảnh đất này của anh chị

Gọi cho chồng tôi. Thế thì bảo:

- Vâng, thế tôi bán.

Thế lại bảo là:

- Thế thì anh chị bán đất thế?

Bảo:

- Tôi không bán đất đâu

Vì nghĩ bụng bán lỗ cũng đồng ý

- Vậy thôi bây giờ tôi trả chừng này

Giá mà ông ấy trả cao hơn hẳn giá mình đang báo.

Choáng váng, không hiểu sao lại như thế, nghĩ bụng thế. Thế vừa lúc ấy nó lại mất sóng. Ờ, cái số mình được. Không nghe tiếng gì nữa, không có ngòi trên cano hồ Than Thở, than tiếc gì nữa, đi lên thành phố, đi tìm mua tờ báo luôn, cái tờ báo mà mình nhờ đăng. Thì đúng là họ, trước Tết họ đăng đúng cho mình, nhưng mà ra, sau khi rằm tháng Giêng thì chắc họ ăn nhiều bánh chưng quá, họ nhìn lẫn. Thế là tự nhiên mình được ra so với mình tính. Thế thì đây không đúng, không phải là do phước mình tu mình được hay sao?

Mà nguyên nhân vì sao? Vì khi hai vợ chồng tôi mua mảnh đất này thấy chủ đất xuất trình giấy tờ, đúng là cô ấy bán cho mình bị lỗ so với giá cô ấy mua. Thấy hoàn cảnh cô ấy cũng nghèo nên không những không nỡ mặc cả còn tặng thêm cho cô ấy 10 triệu nữa, nên mình thí tài tu phước thì quả báo mình lại được.”

Đấy ạ, nghe qua câu chuyện này tôi cũng cảm thấy thấm thía rất nhiều, vì trước đây tôi cũng thế ạ:

Chồng đi công tác suốt sổ, vợ cũng thế. Con cái là mỗi một lần vợ về, (Vì chồng tôi hay đi công tác, cũng kiếm tiền mà), ngòi chờ bố mẹ về không biết làm thế nào, cái cửa sổ có cái chấn song, là hai đứa ngòi trên cái bệ cửa sổ thò bốn chân ra ngoài, rồi về là đói, rồi gào, rồi khóc.

Thế đến khi ông cụ bảo:

- Không, làm như thế này không ổn, cứ vứt con ra thế này không được.

Và ông cụ khẳng định lại một điều rằng:

- Là nếu mà số con mà có, mà tốt, con làm gì cũng ra tiền, đừng có lo là phải bám chặt vào cái chỗ này, thì mới có để nuôi vợ con.

Đây là cái, cái biểu pháp vô cùng sống động là: Lời cụ nói, lời Hòa thượng nói, lời Phật nói vô cùng đúng.

Bảo: Con ơi, làm vừa phải thôi! Mà cái quan trọng nhất ấy, cái gốc ấy là con phải tu phước. Con phải tu phước thì tự nhiên là cái việc kiếm tiền nó sẽ dễ dàng.

Tiến sĩ Thái giảng tiếp:]

Bốn điều này vẫn không đủ sức mạnh. *[Đấy, bốn điều tức là: Lừa, nước, vua quan, trộm cướp]*, cái sau cùng là lợi hại nhất, đó là con cháu chẳng ra gì, ta kiếm được rất khổ cực, chúng hoang phí rất thoải mái. Cho nên nếu bên này bạn kiếm tiền, bên kia bạn đang tốn tiền, vậy thì tiền vẫn không thể giữ được.

Vì vậy khi chúng ta dùng đại lý cha mẹ để trông nom và dạy trẻ nhỏ, sau cùng trẻ nhỏ không hiểu việc, có thể cả đời bạn đều phải lo lắng, rồi có thể sẽ bị chứng trầm kha, việc này đều rất nguy hiểm.

[Đến khi con nó lớn rồi mình bảo không nghe. Thế là cuối cùng suốt ngày mình gọi là đau khổ, gọi là trầm uất lên. Đây thầy nói, mà tôi thấy đúng quá cơ!]

Thứ hai: Là thuê thầy dạy trẻ học thêm có nên không?

Chúng ta hãy xem, nếu giao con cho một số lớp giữ trẻ, tôi đã từng thâm nhập suy nghĩ đến một vấn đề, cũng đến quan sát. Toàn lớp có khoảng mười bé, nhưng có đến hơn phân nửa thì học thêm, phân nửa thì không học thêm.

1- Trẻ không chuyên tâm, coi thường học chính

Phân nửa trẻ nhỏ có học thêm đó, tôi bắt đầu quán sát thấy chúng học không chuyên tâm. Vì những điều hôm nay học trên lớp, chúng đã học qua ở lớp học thêm rồi, chúng sẽ nghĩ thế nào? Chúng sẽ vỗ vai các bạn học bên cạnh mà nói:

- Bài này mình đã học qua rồi, bài kia mình cũng đã học qua rồi.

Vậy liệu khi lên lớp chúng còn chuyên tâm hay không? Vậy thì thật là đáng lo. Câu học vấn quan trọng nhất chính là phải chuyên tâm chú ý. Khi chúng bắt đầu học mà đã xem thường thì thất bại đã lộ rõ.

Cho nên đã học qua giáo trình rồi thì chúng sẽ không chuyên tâm nữa. Nếu hôm nào lên lớp mà bài chúng chưa học qua, chúng sẽ nghĩ thầy giáo lớp học thêm sẽ dạy. Học trò bây giờ như vậy đấy.

2- Kiến thức thực không có, vì có thầy “Học hộ”

Tôi còn phát hiện ra, đêm trước khi đi thi, ôm lấy mấy tấm giấy ở nơi đó mà đọc, mấy trang giấy gì nào? Thầy giáo lớp học thêm giúp chúng soạn những bài quan trọng.

[Thế là có lời giải hết, chúng chỉ việc học thuộc lòng. Thậm chí là còn cho chúng biết là đề ngày mai thầy sẽ ra cái gì.]

Chúng đi học ai giúp chúng học? Đều là những thầy giáo này, cho nên tôi thấy chúng rất nỗ lực học thuộc. Sau khi học xong rồi thì lập tức nói:

- Wa! Giải thoát rồi!

Tôi liền nghĩ chỉ cần hai ba ngày sau là sẽ quên sạch những tri thức này, không còn nhớ gì cả.

Ngoài ra, mười đứa bé không được học thêm, chúng cũng không có được những đề được giải trước, thì chúng chia ra thành hai người một nhóm:

- Nào! Chúng ta cùng nhau chỉnh lý một số trọng điểm. Tôi hỏi bạn, xem bạn có đúng hay không? Bạn cũng hỏi tôi, xem tôi có đúng hay không?

Đều cố gắng chuyên cần tự mình đánh dấu trọng điểm. Ngay trong quá trình chúng đánh dấu trọng điểm, chúng đã đang từng ly từng tí tích lũy năng lực học tập của chúng rồi.

Có rất nhiều người mê lầm, cho rằng chỉ cần tốn tiền liền có hiệu quả. Đã tốn tiền rồi, nhưng cũng không cần trọng kiểm tra xem con mình có học thật sự được cái gì không. Như vậy, việc thứ nhất là hiệu quả của lớp học thêm, chúng ta cần phải suy nghĩ.

[Hiệu quả lớp học thêm không có. Đã thế thì coi như câu học vấn thì luôn luôn gọi là không có khiêm hạ gì cả, không có cần trọng gì cả. Rồi coi như có người học hộ mình, chỉ cần mình có tiền.]

Vâng ạ! Bài giảng của Tiến sĩ Thái hôm nay chúng ta sẽ tạm dừng ở đây. Bây giờ chúng ta chuyển sang phần đọc thêm với:

Chủ đề là: PHỤ PHỤ HỮU BIỆT

Chồng kiếm tiền, vợ chăm lo gia đình con cái, hay chồng lo kinh tế, vợ lo tinh thần của gia đình. Đây chính là pháp tắc đại tự nhiên, là đạo. Bạn đi ngược thì sẽ bị họa hại thôi.

Cho nên trong “Ngũ luân” mới có câu đầu tiên là “Phu phụ hữu biệt” là vợ chồng phải có phân biệt là vậy.

Bạn xem đến đế vương thời xưa cũng vậy thôi, hoàng hậu là lo hậu cung, vua là lo triều đình, chính sự. Nếu thời đại nào hoàng hậu can thiệp vào chính sự thì y như rằng trước sau cũng có chuyện lớn đến với gia đình, dòng tộc.

Lịch sử Trung Quốc đã ghi danh 3 vị hoàng hậu can thiệp vào chuyện triều chính thì cuối cùng dòng họ cũng suy tàn. Đó là:

Thứ nhất: Lã Hậu - Hoàng hậu vợ vua Hán Cao Tổ Lưu Bang thời nhà Hán, cai trị từ năm 194 – năm 180 TCN

Thứ hai là Võ Tắc Thiên - Hoàng hậu của vua Đường Trung Tông thời nhà Đường – cai trị từ năm 690 – năm 705;

Thứ ba là Từ Hy Thái Hậu - Quý phi của vua Hàm Phong - cai trị từ 1881-1908.

Kết quả: Dòng họ Lã Hậu bị chu di; Dòng họ Võ Tắc Thiên có nhẹ hơn nhưng cũng gần tương tự như họ Lã; Từ Hy Thái Hậu là nặng nhất, vương triều nhà Thanh sụp đổ hoàn toàn.

Bây giờ chúng ta cùng nghe

Bài đọc thêm: ĐÀN ÔNG XÂY NHÀ, ĐÀN BÀ XÂY TỔ ẤM

(Nguồn: sưu tầm – trích “Nhật ký Lời khuyên của cha”)

“Thời còn trẻ tôi cũng là một phụ nữ thông minh, sắc sảo, nhanh nhẹn, tháo vát và giỏi giang.

Đứng trước tôi, chồng tôi có vẻ như lép vế, mặc dù anh ấy cũng là người tri thức và khá giỏi giang. Hầu hết các công việc gia đình cho đến việc kiếm tiền, tôi đều là người quyết định hết.

Tôi làm ở cơ quan vì là nơi thu nhập cao nên tôi đi từ 7 giờ sáng cho đến tận 8-9 giờ tối mới về.

Tình hình cứ như vậy cho đến một ngày phụ thân tôi gọi sang và hỏi:

- Con xem mặt trời sáng hơn hay mặt trăng sáng hơn?

Mặt nào sáng hơn hả các bạn?

Biết là cha hỏi như vậy, chắc cũng đều là có chuyện nên tôi thận trọng trả lời:

- Dạ thưa cha, mặt trời tất nhiên là sáng hơn mặt trăng rồi ạ.

Cụ nói tiếp:

- Đúng vậy, nhưng con thích ánh sáng mặt trời hơn hay ánh sáng mặt trăng hơn?

Tôi trả lời:

- Mặt trời sáng hơn mặt trăng, nhưng con không thích ánh sáng mặt trời, vì nó chói quá, còn mặt trăng sáng không bằng nhưng ánh sáng của nó dịu êm nên con thích hơn nhiều.

Cụ bảo:

- Vậy thì khi nhìn ánh sáng mặt trời chói thế con có nhìn được vào mặt trời hay không?

Tôi đáp:

- Dạ không ạ, nhìn thẳng sao được, mặt trăng thì con nhìn được.

Cụ nói:

- Vậy thì phải làm sao để nhìn mặt trời?

- Dạ, phải lấy tay che mắt mới có thể nhìn được ạ

Cụ nói tiếp:

- Cũng vậy, mặt trăng tượng trưng cho phụ nữ, phụ nữ thì phải dịu êm như ánh sáng của mặt trăng vậy; Còn đàn ông tượng trưng cho mặt trời nên cần phải mạnh mẽ. Đây là quy luật của vũ trụ rồi, nếu đi ngược ắt gặp họa.

[Ngày ấy gọi là quy luật vũ trụ, còn bây giờ chúng ta gọi là pháp tắc đại tự nhiên.]

Thấy tôi ngỡ ngác chưa hiểu cụ nói tiếp:

- Con là phụ nữ mà sắc sảo như vậy là không có tốt. Sáng chói thế thì như người nhìn ánh sáng mặt trời, họ phải dùng tay che mắt lại, vì không chịu được độ chói chang của mặt trời. Cho nên quy luật tự nhiên phải sao cho hợp, “Sáng quá thì phải hóa mờ, mà sắc quá thì phải hóa cùn”. [Cho

nên bạn học ở trong võ công đấy, thì cái võ mà gọi là tuyệt chiêu nhất thì chính là, là gì ạ? “Vô chiêu”] chứ không có thì dao sắc có ngày tự đứt tay, mặt trời sáng quá thì người đời sẽ phải dùng tay mà che lại (Tức ý nói sẽ bị đổ kỵ, ghen ghét, nên dễ bị hại).

Cụ nói tiếp:

- Vì con thích xem phim tình yêu trên truyền hình, nên có ba bộ phim trên truyền hình này chắc con đã xem:

Thứ nhất: “Tiếng chim hót trong bụi mận gai”

Thứ hai: “Trở về Eden”

Thứ ba “Cuốn theo chiều gió” – [Bạn nào xem rồi ạ? Vâng ạ, toàn tác phẩm nổi tiếng hết].

Cụ nói tiếp:

- Con thấy cả 3 nhân vật nữ chính đều là vai chính diện, không phải phản diện, đó là cô Meggie trong “Tiếng chim hót trong bụi mận gai”. (Câu chuyện kể về cái mối tình cô Meggie yêu cái vị cha cố, xong rồi cuối cùng là không được, không thành, thì có con, có một người con trai với vị cha cố này, nhưng mà trước khi sinh thì là lại lấy một cái anh khác);

Thứ hai là cô Stephany Harper trong “Trở về Eden”;

Thứ ba là cô Scarlett O'Hara trong “Cuốn theo chiều gió”;

Đều là những phụ nữ xinh đẹp, thông minh, sắc sảo, giỏi giang, vậy mà cuộc đời cả 3 đều bất hạnh, đều không chồng, hoặc chồng chết:

Cô Meggie thì bỏ chồng, sau khi bỏ chồng xong thì cái người con trai đầu tiên mà có với lại vị cha cố kia bị chết đuối. Không chồng hoặc chồng chết hoặc chồng bỏ, hoặc bỏ chồng.

Cô Stephany Harper thì bỏ chồng. Thậm chí về sau lấy đến cái người chồng thứ hai hay thứ ba rất là tốt rồi mà cuối cùng vẫn cứ bỏ, vẫn buộc phải bỏ.

Cô Scarlet O'Hara thì lúc đầu là yêu cái anh gọi là Zet Burtler, đúng không, nhưng mà không được, thì lại lấy cái anh khác. Vâng ạ, về sau lấy cái anh Zet Burtler này, nhưng cuối cùng có một đứa con gái rất xinh đẹp thì cuối cùng ngã ngựa mà chết. Và cái anh Zet Burtler này anh cũng từ bỏ mà ra đi mặc dù anh ấy yêu cô ấy gần như suốt cuộc đời. Cô này thì là không, lúc đầu không yêu anh ta. Cuối cùng anh ấy cũng bỏ, anh ra đi. Con thì chết, chồng thì bỏ. Mặc dù cô ấy vô cùng sám hối, cô ấy hối hận, cô ấy

ăn năn, cô xin lỗi, đủ thứ ..., nhưng ông ấy bảo: “Tình yêu trong tôi đã chết”.

Cả ba đều là những phụ nữ xinh đẹp, thông minh, sắc sảo, giỏi giang. Vậy mà cuộc đời cả 3 đều bất hạnh, đều không chồng, hoặc chồng chết, hoặc bỏ chồng, hoặc chồng bỏ, đều con chết, hoặc không con. Vậy sự nghiệp giỏi giang, tốt đẹp, thuận lợi có gì là tốt đâu, vì người phụ nữ tốt hay không được đánh giá ở chồng, và con. Đó là chưa nói về già cũng là không có ai nương tựa, chết không để, không “Thiện chung”.

Không chồng, không con thì đương nhiên lúc cuối cùng chả một mình thì là gì? Vì lúc đó dù giàu có, danh vọng cũng ra đi hai tay không mà thôi. Còn nếu con nói có tiền về già sẽ thuê Osin chăm nom lúc ốm đau? Thử hỏi lúc ốm đau, thân nằm liệt trên giường, tự tay với một cốc nước không nổi, vậy thì lúc đó liệu Osin còn nghe mình nữa hay không?

Hay là nó trôi luôn mình vào giường, thế xong đến lúc là coi như là nó muốn làm gì thì nó làm. Xong, ví dụ khi có khách đến, thì bắt đầu nó cời trôi ra, mình thì thân bại hết rồi, thậm chí không còn biết gì nữa. Cho nên con phải hiểu câu “Hùm thiêng đến lúc sa cơ cũng hèn”.

Nữ tổng thống của Hàn Quốc, hôm nay thì là tổng thống, ngày hôm sau thì đã trở thành tù nhân. Cho nên gọi là “Hùm thiêng đến lúc sa cơ cũng hèn”.

Tôi bừng tỉnh và hỏi:

- Vậy con phải làm sao?

Cụ nói:

- Hãy giúp chồng và thành tựu cho chồng con. Người xưa có câu: “Đàn ông xây nhà, đàn bà xây tổ ấm”. Người đàn ông dẫu thông minh tài giỏi đến đâu, thì khi về nhà cũng không thể thiếu vắng bàn tay chăm sóc của người phụ nữ. Bởi vậy, đằng sau người đàn ông thành đạt là một người phụ nữ chu toàn. “Trai khôn dạy vợ, gái khôn dạy chồng”. Rất nhiều chính trị gia nổi tiếng làm nên đều nhờ “Tư vấn vợ”.

Kể từ đây tôi bắt đầu chuyển mình để đi đúng theo “Pháp tắc đại tự nhiên”. Tôi rút về “Đá chân hậu vệ”, còn chồng tôi thì “Tiền đạo”, tôi “Xây tổ”, còn chồng tôi “Xây nhà”. Và sự nghiệp “Xây nhà” của chồng tôi luôn có tôi là trợ thủ đắc lực, cuộc sống thật sự hạnh phúc.

Nếu không có những lời khuyên của phụ thân thì chắc con đường dẫn đến là bỏ chồng, hoặc chồng bỏ. Vì có người chồng nào họ chịu mãi được

đâu, (vì cũng giỏi giang mà, làm sao họ chịu được. Vợ cứ đi từ sớm, tối mịt về đến nhà, con cái thì lấm lem bẩn thỉu, rồi quát, rồi mắng, rồi đủ thứ. Rồi kiếm ra được ít tiền thì mặt vênh mày váo lên.) Vì có người chồng nào họ chịu mãi được đâu, rồi gia đình ly tán, con cái hư hỏng.

Con cảm ân phụ thân đã dạy con từng ly từng tý để con có thể vững bước trong cuộc đời.”

Vâng ạ. Đây là cái bài chia sẻ với các bạn. Các bạn đã thấy rằng là khi học trí tuệ của Thánh Hiền thì đều là những thứ các bạn không thể biết được không ạ? Các bạn có nhận thấy điều đấy không ạ? Nếu không có người chỉ, thì cái vị nữ sĩ kia sẽ đi đúng theo cái con đường là lao đi kiếm tiền, rồi bỏ mặc gọi là chồng con, rồi lên mặt khi kiếm được một ít tiền, thì cuối cùng là gia đình nhà tan, cửa nát.

Mà các bạn đều thấy, ba cái nhân vật nữ xinh đẹp như trong ba bộ phim ấy. Là bởi vì khi đi ra ngoài kiếm tiền mà lại xinh đẹp thì lập tức sẽ lại có nhiều người đàn ông tán tỉnh. Thì lúc đấy sẽ dẫn đến bỏ chồng hoặc chồng bỏ thôi chứ còn gì nữa.

Vâng ạ, thời gian của chúng ta đã hết. Bài chia sẻ của chúng ta hôm nay tạm dừng ở đây.

Chúc bạn:

Thuộc lòng Đệ Tử Quy
Hành đúng từng câu chữ
Nội hóa tâm cung kính
Là bạn được thân người

Xin chào và hẹn gặp lại các bạn vào ngày mai – Xin cảm ơn!]
